

Jonos netinkamas gailestis

***Pagrindiniai eilutės: „Tada Viešpats tarė: „Tu rūpiniesi šiuo augalu, nors jo neauginai ir neprižiūrėjai. Jis išaugo per naktį ir per naktį nudžiūvo. Argi aš neturėčiau rūpintis didžiuoju Ninivės miestu?
Jonos 4:10,11***

***Išrinkti Šventojo Rašto fragmentai:
Jonos 3:1-5; 4:1-11***

Ninevė buvo Asirijos imperijos, vienos iš Izraelio priešų, sostinė (2 Karalių 19:36). Dievas nurodė pranašui Jonui paskelbti Ninevės gyventojams, kad dėl jų nedorybių Jis juos sunaikins per keturiasdešimt dienų. Išgirdęs Jonos pareiškimą, karalius išleido dekretą, kad „nei žmogus, nei gyvulys“ neturėtų „valgyti ir gerti vandens“ ir kad jie visi turėtų „garsiai šaukti Dievui“. Tada „jie atsisakė savo pikto kelių, ir Dievas pasigailėjo jų ir nesukėlė jiems to sunaikinimo, kuriuo buvo pagrasinęs“. Jona 1:2; 3:1-10

Tačiau tai „Joną labai nuliūdino, ir jis labai supyko“. Jonas tarė Dievui: „Aš žinojau, kad Tu esi gailestingas Dievas, maloningas, lėtas pykti ir labai geras, Dievas, kuris atsisako siųsti nelaimę. Dabar, Viešpatie, atimk man gyvybę, nes man geriau mirti nei gyventi.“ Tada Viešpats atsakė: „Ar teisinga tau pykti?“ Jono 4:1-4

Galbūt Jona turėjo galvoje žiaurumą, su kuriuo asirai elgėsi su jo tauta keletą kartų. Jis galėjo nekantriai laukti, kol bus įvykdytas nuosprendis ir ši tauta išnaikinta (Izaijo 36 skyrius). Labai nusivylęs pranašas paliko miestą. Jis atsisėdo ant netoliese esančio kalno šlaito, po savo paties pasidarytos pavėsinės, kad „pamatytų, kas nutiks miestui“ (Jonos 4:5).

Tada „Dievas paruošė moliūgą, kad jis suteiktų šešėlį“ Jonui, ir pranašas „labai džiaugėsi“. Tačiau kitą rytą kirminas, kurį taip pat paruošė Dievas, sunaikino moliūgą. Kai pakilo saulė, ji „kaitino Jonos galvą, kad jis... norėjo mirti“. Jona 4:6–8

Dievas tarė Jonui: „Ar tau nepatinka daryti gera dėl to aguro?“ „Tu pasigailėjai aguro, dėl kurio tu nesistengiai, nei jį maitinai, kuris buvo nakties sūnus, ir nakties sūnus pražuvo, o aš argi neturiu pasigailėti Ninevės?“ (Jonos 4:9-11). Išraiška „vienos nakties vaisius“ buvo vartojama, kai buvo kalbama apie kažką, turintį „laikiną“ pobūdį. Viešpats atkreipė dėmesį į didelį kontrastą tarp Jonos rūpesčio ir gailėsčio augalui, palyginti su Ninevės žmonėmis.

Jonos troškimas keršyti asiriams už praeityje padarytus nusikaltimus užgožė jo akis ir neleido pamatyti, kad jie dabar atgailavo prieš Dievą. Dievas matė Ninevės gyventojų darbus, kad „jie atsisakė savo pikty kelių“, pakeitė savo gyvenimą ir elgesį. Būtent tai privertė Viešpatį pasigailėti.

Jėzus patvirtino šio pasakojimo Jonos knygoje teisingumą ir tai, kad Ninevės gyventojai iš tiesų atgailavo. (Luko 11:29-32). Šio ištraukos 31 ir 32 eilutės įrodo, kad visi mirusieji, įskaitant niniviečius, bus prikeliama būsimoje karalystėje žemėje. Tuo

metu tiems, kurie kritikavo ir persekiojo Jėzų jo pirmojo atėjimo metu, bus skirta griežtesnė bausmė nei tiems, kurie niekada nematė ir negirdėjo Jėzaus pamokslų bei stebuklų. Pamoka mums: mes esame atsakingi už gautas žinias. Luko 12:48